

داریوش آشوری

پرسه‌ها و پرسش‌ها

(مجموعه‌ی مقاله)

فهرست

دیباچه

v

بخش یکم: چهره‌ها

جلال آلی احمد	۱۱
با خلیل ملکی در واپسین سال‌های زندگی اش	۲۵
با ساعدی و بی او	۵۰
یادِ نادر افسارِ نادری	۶۷
وفای به عهد (در بزرگداشت محمدحسن لطفی)	۷۳
صدیقی مردِ اخلاق، مردِ علم، مردِ سیاست	۷۹
تروتسکی در آینه‌ی خود	۸۸
ویتنگشتاین، شوریده سرِ منطقی	۱۰۲
مارتنی هایدگر	۱۱۵
یادِ احمدِ فردید	۱۲۸

بخش دوم: گشت-و-گذار

انسان و هنرهای نمایشی	۱۴۱
رصدخانه	۱۴۷
نیچه و ایران	۱۵۶

۱۷۰	معمای حافظ
۱۸۷	رندی و نظربازی
۲۰۷	فارسی، دری، تاجیکی
۲۲۱	گفتار و گفتمان
۲۳۰	تراژدی روشنفکری ما
۲۵۲	هویت ملی و پروژه ملت‌سازی
۲۷۰	از شمايل به تصویر
۲۷۷	انسان و انس

بخش سوم: نقد و نظر

۲۸۵	فرهنگ هزاره
۳۰۳	سخنی درباره فرهنگ‌نویسی دو زبانه
۳۱۳	فرهنگ بزرگ سخن
۳۴۳	معمای بوف کور
۳۶۰	تبارشناصی روشنفکری ما
۳۷۰	حافظ «به روایت عباس کیارتمنی»
۳۸۲	چرا «رواداری»؟
۳۸۷	داستان تنوین

جلال آل احمد

نویسنده‌گانی هستند که می‌توان از نوشه‌هایشان جدا از شخصیت و رفتارشان سخن گفت، چنان‌که گویی دو کس‌اند، و چه بسا در زندگی‌شان خلاف آن چیزی هستند که می‌نویسن و می‌آموزانند. اما آل احمد عکس این بود. نوشته‌ها و خلق‌و-خو و رفتار-اش چنان در هم تنیده بود که آنانی که او را دیده بودند و می‌شناختند گمان نمی‌کنم چیزی از او بخوانند و زنگ صدای او در گوش شان نپیچد یا رفتار-اش پیش چشم‌شان مجسم نشود. با نوشتن زندگی می‌کرد. و گرچه نویسنده‌گی بازترین جنبه‌ی زندگی او بود، آنچه بُرِ نوشه‌های اش و دامنه‌ی تأثیر آن‌ها را افزون می‌کرد، حضور و رفتار-اش بود. می‌خواست ظاهر و باطنی یگانه داشته باشد. از همین‌رو، همان‌گونه می‌نوشت که زندگی می‌کرد و همان‌گونه زندگی می‌کرد که می‌نوشت.

برای او نوشتن جدا از هیچ کار دیگری در زندگی نبود. در او شخصیت نویسنده و معلم به هم جوش خورده بود. سال‌ها در کلاس‌های